Λευκωσία 8 Αὐγούστου 1946

Ἀγαπητέ,

Κυριάκο.

Ἤθελα ἐγώ, κρατούμενος ἀπό ἐδῶ νά σοῦ γράψω, ἀλλά δέν ἐτόλμησα, διότι ἔτσι θά τόν ἑαυτόν μου [illegible]. Ἐκαρτεροῦσα λοιπόν νά μου γράψῃς ἐσύ πρῶτα, γιά ν' ἀντλήσω κάποιο θάρρος ἀπό τήν ἐπιστολήν σου.

Πρόκειται νά σοῦ διηγηθῶ τί συνέβη γιά νά σε ἀφήσω μέ τόσην ἀγωνίαν μόνον σου, ἀλλά νομίζω μέ ὅσην εἰλικρίνειαν μπορῶ νά γράψω, ὥστε νά ἐλαφρώνῃ τό βάρος τοῦ λάθους μου.

Ἐνῶ συνεδριάζετε κατά τίς δώδεκα περίπου ἤμουν ἐκεῖ μέ κάποιον φίλον μου. Ὁ φίλος αὐτός εἶναι γνωστός γιά τίς ἀριστερές ἰδέες του. Νομίζω ὅτι [illegible] στό θέμα. Κάποιος λοιπόν ἀναλαμβάνει νά μᾶς βγάλῃ ἔξω, διότι ἐφοβεῖτο νά καταστοῦμεν ἐνοχλητικοί γιά τούς συνεδριάζοντας. Ἄν καί τότε εἴχαμεν ἐξηγήσει γιά τό σκοπό τῆς ἐπισκέψεώς μας, ἐν τούτοις κατέστη ἀδύνατον καί γιά ν' ἀποφύγωμεν σοβαρώτερα [illegible] ἀποχωρήσαμεν.

Τό παιδί γιά τό ὁποῖο σου μιλῶ εἶναι στενός φίλος, καί ἤθελε μέ κάθε τρό-